

Святлана Аксёнава-Штэйнград

* * *

Нас гналі Адтуль спачатку,
Цяпер уганяюць Сюды!
А мы, бы вярблюды ў статку,
Рахмана чакаем вады.
Міраж абяцанай стрэчы,
Якая — яшчэ калі.

І мы свае цягнем рэчы
Па рэчышчах нашай зямлі...

* * *

Тагасветнага ветру горыч.
Тагасветна-счужэлы сьвет.
Мы яшчэ — не ўнутры, мы — поруч,
Па-сабачы шукаем сьлед.

Гаспадар з ланцугом і кіем —
Наш карміцель — сышоў без пары.
Мы гукаем яго і выем,
Толькі зьніклі гаспадары!

Забуяў ля будкі шывшыньнік,
Не рышяць прыступкі наўзрыд.
І сумуе расійскі ашыйнік
Па табе. Па табе, вечны жыд!

Студзень 1993

Пераклаў з расейскай Андрэй Хадановіч

Святлана Аксёнава-Штэйнград —
паэтка, піша па-расейску, кіраўніца культурных праграмаў у Беларускам прадстаўніцтве Амэрыканскага яўрэйскага разьмеркавальнага камітэту Джойнт.